

Verhaal uit de bijbel vertoont veel gelijkenis met het heden

LEIDEN - Begin september luidde Diaconaal Centrum De Bakkerij de noodklok. De kerken in de stad werden opgeroepen om met spoed vluchtelingen op te vangen. Er klopten mensen aan de poorten van Leiden, van onze huizen en kerken. We kennen vast allemaal de beelden van Ter Apel nog wel.

door Truus de Haan

Er diende zich al vrij snel in de kerk Maria Middelaars een mogelijkheid aan. De kerk in de Stevenshof was wegens renovatie tijdelijk buiten gebruik. Daar konden voor korte duur vluchtelingen opgevangen worden. Een Oekraïens, een Koerdisch-Syrisch en een Ethiopisch gezin vonden er enkele weken

Vrijwilligers en vluchtelingen komen samen in de kerk Maria Middelaars. Na een noodkreet werden in de kerk diverse vluchtelingen opgevangen (Foto: pr).

onderdak. "Dat was vooraf ook voor de omwonenden even wennen", vertelt Judith van den Berg, coördinator van De Bakkerij. Buurtbewoners zijn daarom uitgenodigd om vrijwilliger te worden of om meer te horen over de opvang. Met vrijwilligers en buurtgenoten is het gelukt om van eind september tot eind november mensen tijdelijk onderdak te bieden. Daarna ging de renovatie van de kerk van start. De oproep werd ook gehoord in kerkelijk centrum De Regenboog. Binnen één dag werd een les- en vergaderruimte vrijgemaakt en kon met enkele aanpassingen in het gebouw een Koerdisch-Syrisch

gezin zijn intrek nemen. Zowel de bewoners als de kerk wisten niet precies waar ze aan begonnen. Die ongewisse stap moet je als kerk durven nemen. Intussen ziet men dat het met dit gezin in de Regenboog goed gaat. Ondanks het taalprobleem zijn er veel contacten tussen 'Regenborders' en Koerden. Aan de communicatie wordt gewerkt: de volwassenen kunnen deelnemen aan de lessen door vrijwilligers van de Ekklesia, de kinderen krijgen taallessen van vrijwilligers uit de Regenboog. En nu wachten deze mensen af: op registratie in Ter Apel of elders en op een plek om met hun gezin te gaan wonen.

Vragen

In mijn gesprek met Judith van den Berg komen ook ingewikkelde kwesties en ongemakkelijke vragen rondom vluchtelingenopvang aan de orde. Om er een paar te noemen: waarom zou je je als kerk druk maken om vluchtelingen als mensen uit ons eigen land ook hulp nodig hebben? Maar: de Leidse Bakkerij doet dat ook: Nederlanders worden ook geholpen! Het gaat om én-én! En, ken je het Leidse motto 'Stad van Vluchtelingen'? Gaan die mooie woorden over vroeger of ook over nu? Wat te zeggen van een vluchteling die al vier jaar in Nederland is en aangeeft nog nooit een huis van Nederlanders van binnen gezien te hebben? Wat betekent dat? Is het zo moeilijk om als Nederlander contact met te maken met vluchtelingen? Waar zijn we bang voor? In het gesprek verwijst Judith naar het kerstverhaal. Maria en Jozef moesten op reis om zich, net als de vluchtelingen nu, te registreren. Geen Ter Apel: zij moesten naar Bethlehem. Ook Maria en Jozef konden nergens terecht, terwijl de hoogzwangere Maria op het punt stond te bevallen. Ze vonden geen huis, geen herberg, maar een stal! En daar werd hun kind geboren. Het verhaal van 2000 jaar geleden vertoont zo een frappante gelijkenis met het heden. ●

